

/// Erstatning for PTSD /// OK26 /// Impostor-fænomenet

ET FRIRUM UDEN PLIGTER OG KRAV

En boostcamp for voksne med autisme, som Morten er med til at arrangere, giver deltagerne en pause fra hverdagen – og gør dem klogere på autisme

FOTO: PRIVAT

#socialpædagog

Jeg hedder Bodil Kjær, jeg er 53 år – og arbejder som socialpædagog og teamkoordinator på bo-tilbuddet Østruplund. I maj måned deltog jeg i Socialpædagogernes Verdenskongres sammen med **600 socialpædagoger fra 31 lande**. Det er da vildt imponerende.

Her oplevede jeg portugisisk-engelsk dramafortælling om kæmper uden tøj på, **blev klogere på KRAP og mentalisering**, blev mindet om det vigtige fokus 'The cost of caring' – og var med, da vi klappede, sang og heppede LykkeLiga til en sikker sejr.

Tak for en fantastisk dag i det bedste selskab. Det har for mig været med til at sætte spot på mit fag, som jeg er stolt af og brænder for. Det betyder noget at lave disse arrangementer. **Det giver energi til nye refleksioner og idéer til praksis derhjemme.** X

Kolofon

Udgives af Socialpædagogerne, Brolæggerstræde 9, 1211 København K. Tlf. 7248 6000. sl.dk /// **Ansvarshavende** Formand Benny Andersen /// **Redaktion** Marie Dissing Sandahl (chefredaktør), mds@sl.dk, Tina Løvbohm Petersen (redigerende), tln@sl.dk, Lea Holtze, hol@sl.dk, Frederikke Halling Hastrup, frh@sl.dk, Line Marie Sommer, lim@sl.dk, Liselotte Steen Seider (webmaster), lss@sl.dk, Emil Anthonsen-Rahbek, ema@sl.dk, Lærke Øland Frederiksen, lof@sl.dk /// **Kontakt redaktionen** på nyhedsrum@sl.dk /// **Layout** René Hart /// **Korrektur** Tjerry Korrektur /// **Produktion** KLS PurePrint A/S /// **Læserbreve** Socialpædagogen er forpligtet til at optage læserbreve fra medlemmer. Vi opfordrer til, at indlæg højst fylder 2.000 anslag, og redaktionen forbeholder sig ret til at forkorte. Læserbreve med injurierende indhold afvises. Indlæg sendes til nyhedsrum@sl.dk /// **Annoncer** Se annonceanfordring på socialpaedagogen.sl.dk /// **Oplag** 42.878 i perioden 01.07.23-30.06.24 /// **Redaktionen** af 4/2025 er afsluttet 27.06.2025. Næste nummer udkommer i uge 41, 2025 /// **Forsidefoto** Michael Drost-Hansen /// 82. årgang /// ISSN 0105-5399

Magasinet er 100% fri for skadelige/hormonforstyrrende kemikalier og er certificeret efter verdens strengeste miljøcertificering.

Vi tager ansvar for indholdet og er tilmeldt PRESSE NÆVNET

Danske Medier OPLAGSKONTROL

FOTO: METTE ØVGÅRD

8

Vi har ét overordnet mål med OK26 **Snart skal der igen lægges arm med arbejdsgiverne om nye overenskomstaftaler for offentligt ansatte socialpædagoger. Socialpædagogernes formand Benny Andersen har ét mål for øje – og fire bud på, hvad der ellers kommer på bordet**

20

Jeg bruger meget krudt på at tænke over, hvordan jeg kan forberede noget – sørger altid for at læse mest muligt op på et emne, før jeg træder frem, for jeg må ikke se ud til ikke at kunne noget.

— Tine Lange, socialpædagog og leder

PORTRÆT

16

Når tvivlen dræber arbejdsglæden **Frygten for at fejle og blive opdaget som en bedrager rammer mange socialpædagoger – uanset erfaring. Impostor-fænomenet kaldes det. Mød to socialpædagoger, der er ramt af fænomenet – og få eksperternes forklaring**

Nye podcast-afsnit

Kender du vagusnerven? Ved du, hvordan du bruger metoden ASK? Og har du styr på den motiverende samtale? Bliv fagligt inspireret af de seneste episoder af Socialpædagogernes podcast.

Få overblik over samtlige episoder på sl.dk/podcast

TEMA

FOTO: MICHAEL DROST-HANSEN

26

Et godt liv med autisme **En boostcamp for 15 voksne med autisme giver deltagerne et frirum, hvor de accepteres, som de er – og hvor hjernen får en pause fra hverdagens rutiner**

FOTOREPORTAGE

ILLUSTRATION: SOLVEIG AGERBAK

5

Tillidsvalgte og ledere hyldes

I oktober uddeles Socialpædagogernes Lederpris – og i november er der priser til årets TR og AMR

6

Forebyg vold og konflikter

Ny temaside samler viden og redskaber til at forebygge og håndtere konflikter og voldsomme episoder i væresteder og varmestuer

14

Sofa

'Se, om du kan holde ham i live', lød opgaven, da socialpædagog Rune Magnusson blev kontaktperson for Anders Larsen

24

Dit forbund

Med hjælp fra Socialpædagogerne har Peter Andersen fået anerkendt sin PTSD som en arbejdsskade

34

FOTO: SØREN KJELDGAARD

Springet

Peter bruger sin tidligere uddannelse som journalist til at sætte ord på den socialpædagogiske faglighed

KOMMENTAR

ET NYT UDDANNELSES- LANDSKAB TIL SOCIALPÆDAGOGER

FORÅRETS AFTALE om en reform af professionsuddannelserne var en vigtig milepæl – særligt for socialpædagoger. Med aftalen styrkes specialiseringsdelen på pædagoguddannelsen markant. Det er en stor anerkendelse af, at socialpædagogik er en kompleks og vigtig profession, der kræver solid faglighed. Men reformen rækker videre end det. Den tegner også et nyt uddannelseslandskab, der sætter fokus på livslang læring og nye karriereveje på velfærdsområdet. Det er ord, som vi har hørt før, men denne gang bliver der sat handling bag.

Som en del af aftalen skal der etableres nye og gratis efteruddannelsesforløb for alle, der har taget en professionsuddannelse. Forløbene vil kunne tages enten på fuld tid med SU eller på deltid ved siden af jobbet. Det gør det muligt at videreudanne sig uden at forlade arbejdsmarkedet. Samtidig bliver der oprettet praksisrettede professionsmasteruddannelser. Dem ser vi mange gode takter i, fordi de skal tilbyde praksisnær viden om komplekse velfærdsopgaver som fx socialområdet. Vi arbejder for, at det vil give videreuddannelsesmuligheder, der løfter og udvikler den socialpædagogiske praksis. Og vi tror på, at det vil bidrage til, at velfærdsområderne bliver mere attraktive at uddanne sig til og gøre karriere på.

Efter- og videreuddannelse bør være en fast del af hele arbejdslivet for alle socialpædagoger. Derfor har vi prioriteret midler til efteruddannelse igennem vores kompetencefonde, og vi forventer også, at det bliver et tema i de kommende offentlige overenskomstforhandlinger (OK26). Og her har vi altså nu også en ny og stærk retning at pejle efter, som reformen af professionsuddannelserne har lagt for fremtidens uddannelseslandskab.

Alt i alt er der altså al mulig grund til optimisme omkring fremtidens uddannelseslandskab for socialpædagoger. X

Lene Kümpel
næstformand Socialpædagogerne

HØRT

Voldsomme tal for antallet af genindlæggelser i 2024. Derfor er det så godt, at psykiatriplanen giver uddannelsesløft i socialpsykiatrien. Det bør bruges til merituddannelse af de mange ufaglærte. Vi ved, at borgere på tilbud med en højere andel af socialpædagoger har 70 pct. færre indlæggelser i psykiatrien.

— **Gert Landergræn Due**, næstformand Socialpædagogerne, – på Facebook

FOLKEMØDE

FOTO: SOCIALPÆDAGOGERNE

Synlige på Folkemødet

Også på årets Folkemøde på Bornholm var Socialpædagogerne stærkt repræsenteret i flere debatter på socialområdet. Og der blev lyttet! Socialpædagogernes formand Benny Andersen viste sig efterfølgende at ligge nr. fem på listen over de mest omtalte på Folkemødet på BlueSkye – og nr. ni over mest omtalte på X. X

FOTO: METTE OVGAARD

Jonas er vred over sin anbringelse! Hvordan hjælper vi ham?

Mød Jonas i VISOs praksisfortælling om udadreagerende unge i anbringelse.

I praksisfortællingen kan du høre en VISO-specialist fortælle om erfaringer og dilemmaer fra sit arbejde. Du får redskaber og tilgange, som du kan bruge i din egen praksis. Der er i alt fem praksisfortællinger med forskellige emner.

VISO Den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation

Social- og Boligstyrelsen

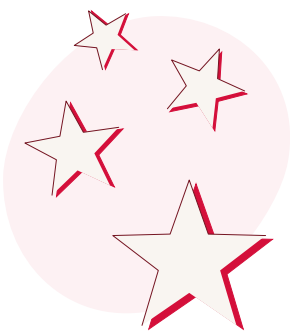
Praksisfortællingerne handler om:

- Børn med erhvervet hjerneskade og usynlige sprogvanskeligheder
- Anbragte unges modstand i samarbejdet
- Unge med autisme og angst – balancegang mellem udvikling og overbelastning
- Unge med selvdestruktiv adfærd
- Forældresamarbejde med høj følelsesmæssig intensitet

Læs mere og kontakt os på www.sbst.dk/VISO

PRISER PÅ VEJ

TR og ledere hylides i efteråret

Både tillidsvalgte og ledere har i løbet af efteråret chancen for at blive hyllet. I oktober uddeles Socialpædagogernes lederpris for anden gang – det sker på Socialpædagogernes lederkonference 30.-31. oktober. Og 11. november afholdes 'Årets TR', hvor der uddeles flere priser til bl.a. årets TR og årets AMR. X

FOTO: MARIA HØY HANSEN

Et forrygende fagligt fællesskab

I maj blev den 21. AIEJI Verdenskongres for socialpædagoger afholdt i København med deltagere fra flere end 30 lande. Fire dage under temaet 'Social Educators Change Lives', hvor deltagerne både blev inspireret af faglige oplæg – og af hinandens fagligheder, metoder og indsigter. X

HØRER DU
ALDRIG FRA OS?

Så kan det være, vi mangler nogle oplysninger
Gå ind på MitSL og ret dine medlemsdata

SOCIALPÆDAGOGERNE

STJERNERNE OG MALTE EBERT

I slutningen af 2024 fik en gruppe borgere på Rom Skole en kæmpe udfordring. Rom Skole er et aktivitets- og samværstilbud i Lemvig Kommune for voksne med forskellige udfordringer og handicap – og de skulle arrangere en koncert med Malte Ebert. Målet var at vise verden, at alle kan udrette noget, og sammen kan de udrette meget. Socialpædagog Gitte Vrist var en af initiativtagerne til projektet – og hele processen med at stable koncerten på benene blev fulgt i flere måneder af TV MidtVest og kan nu opleves i en dokumentar. X

Du finder dokumentaren på **TV 2 Play**

Forebyg konflikter og vold på væresteder

Med en ny temaside samler Vold som Udtryksform viden og redskaber til at forebygge og håndtere konflikter og voldsomme episoder i væresteder og varmestuer. Siden er udviklet sammen med fem sociale organisationer og kan bl.a. bruges til at forstå brugernes behov og de adfærdsmønstre, der kan lede til voldsomme episoder – og til at styrke samarbejdet i personalegruppen og klæde medarbejderne bedre på til at forebygge voldsomme episoder gennem faglige temaer, webinarer og casefilm. Mange af redskaberne kommer fra væresteder landet over. X

Find temasiden på **voldsomudtryksform.dk**

Bevægelse og krop i pædagogisk praksis

Med en kombination af teoretisk viden og praktiske erfaringer udforsker bogen emner som pædagogisk idræt, bevægelsesmod og bevægelsesvaner, sanseintegration og sundhed og trivsel. Bogen giver dig de nødvendige kompetencer til at arbejde med bevægelse og krop på en bevidst og inspirerende måde – og du bliver undervejs inviteret til at reflektere over egen praksis og dit forhold til både bevægelse og kropslighed. Bogen er skrevet til alle, der arbejder med bevægelse og krop i en pædagogisk kontekst, hvad enten det er med børn, unge eller voksne. X

Model til børne- og ungehjem

Otte børne- og ungehjem har været med til at udvikle en model til forebyggelse og håndtering af voldsomme situationer og magtanvendelser, som Social- og Boligstyrelsen har udgivet. Modellen rummer seks kerneelementer, som udgør faglige fokusområder for indsatsen med konfliktforebyggelse og -håndtering og taler ind i det generelle pædagogiske arbejde for at sikre trivsel og udvikling for børn og unge. X

Find modellen på **sbst.dk**

'Bevægelse og krop i en pædagogisk praksis' af Grethe Sandholm og Flemming Oehlenschläger Nørgaard, Akademisk Forlag, 249,95 kr.

Rusmidler og psykofarmaka

Over en mio. danskere bruger psykofarmaka eller rusmidler – ofte i kombination. Denne bog er til dig, der arbejder med mennesker i sårbare livssituationer – og giver dig et fagligt fundament for at forstå, hvordan stofferne påvirker krop og sind, og hvordan du kan bruge den indsigt til at skabe meningsfulde samtaler og bedre behandling. Du får bl.a. viden om, hvordan psykofarmaka og rusmidler virker, samt overblik over virkninger, bivirkninger og særlige opmærksomhedspunkter. Bogen giver dig også redskaber til at styrke dialogen med brugeren og sikre en helhedsorienteret tilgang til behandling og forebyggelse. X

'Rusmidler og psykofarmaka' af Søren Post, Akademisk Forlag, 299,95 kr.

Robotten, der forhindrer skolefravær

Læring og fællesskab for alle, selv ved kronisk fravær

Alle børn har ret til uddannelse og til at trives i skolens fællesskab. Mange børn i Danmark oplever udfordringer som langvarig sygdom eller angst, der kan føre til alvorligt fravær. Hos No Isolation arbejder vi på at løse denne udfordring: skolefravær.

Hvad er AV1?

AV1 robotten er en fjernundervisningsløsning, der gør det muligt for børn og unge at følge undervisningen hjemmefra. Den bygger bro mellem hjem og skole, styrker læring og sikrer, at eleven bevarer kontakten til både undervisning og det sociale fællesskab i klassen.

Hvordan fungerer AV1?

AV1 placeres på et bord i klasseværelset. Eleven kobler sig op på robotten hjemmefra gennem sin tablet/smartphone. Derfra kan eleven se, høre og deltage i klassen, som om han eller hun var til stede.

4k+
robotter
i Europa

17
lande

2.5k+
skoler

10k+
børn støttet

100k+
skoltimer

Nøglefunktioner

- **Live-forbindelse**
AV1 forbinder eleven med klasseværelset via kamera, mikrofon og højttaler, så de kan deltage uden at blive set.
- **Interaktiv tilstedeværelse**
Eleven kan styre AV1's hoved, ændre udtryk og "række hånden op," hvilket skaber en følelse af reel tilstedeværelse.
- **Skånsom ved træthed**
Et blåt lys aktiverer 'passiv tilstand,' så eleven kan observere undervisningen i ro, når de føler sig utilpasse.
- **Privatliv og sikkerhed**
AV1 beskytter privatlivet med ingen dataindsamling, deaktiverede skærbilleder og sikre, krypterede forbindelser.

Kontakt for spørgsmål og bestilling

Andreas Ilkjær | Sales Manager, Danmark
noisolation.com/dk

AV1

No Isolation er en norsk virksomhed grundlagt i 2015. Vi hjælper pædagoger med at bringe læring og tilhørsforhold til alle børn.

Formand:

Vi har ét overordnet mål – og særligt fire temaer er i spil

Når Socialpædagogerne skal lægge arm med arbejdsgiverne om nye overenskomster for offentligt ansatte socialpædagoger, er det med udgangspunkt i en række krav. **Derfor skal vi nu finde ud af, hvad vi skal lægge vægt på**

TEKST
LEA
HOLTZE
///
FOTO
METTE
OVGAARD

Forberedelserne af OK26 er i fuld gang. Her er ét spørgsmål helt afgørende at få svar på: Hvad er vigtigst for medlemmerne?

Solid økonomi

Det økonomiske baggrundstæppe er lige nu en solid dansk økonomi. Det er et godt udgangspunkt, når Socialpædagogerne sætter sig ved forhandlingsbordet med ét grundlæggende mål for øje: at forbedre reallønnen – altså at lønnen stiger mere end priserne. Men der er et 'men', fortæller Socialpædagogernes formand, Benny Andersen.

– Vi lever i en meget foranderlig verden, som kan betyde, at økonomien ser anderledes ud, når vi skal i gang med forhandlingerne. Det er et vilkår, der kryber helt ind i forhandlingslokalet, siger han.

Trepartsaftalen spøger endnu

Det særlige ved de kommende overenskomstforhandlinger er desuden, at de sidste overenskomstforhandlinger – OK24 – gav de største lønstigninger nogensinde til socialpædagoger på det kommunale og regionale område. Bl.a. takket være trepartsaftalen

om et lønloft til socialpædagoger. Det stiller socialpædagoger stærkt i forhold til fremtidige lønstigninger, hvis de generelle lønstigninger udmøntes i procenter.

– Hvis man forestiller sig, at socialpædagoger fik en lønstigning på 5 pct., betyder det immervæk noget, fordi 5 pct. af fx 35.000 kr. er mere end 5 pct. af 30.000 kr., forklarer Benny Andersen.

Modydelsen for at få del i det historiske lønloft var, at vi sammen med arbejdsgiverne skal udvikle og forandre løndannelsen i kommunerne og regionerne, så

Indflydelse
Min ambition er, at de ønsker til krav, vi får fra medlemmerne, skal kunne ses i det resultat, medlemmerne i sidste ende skal stemme om, siger Socialpædagogernes formand, Benny Andersen.

den bliver mere fleksibel og bæredygtig. Der er afsat en mia. kr. til det, og der er bl.a. snak om, om man skal øge brugen af lokalløn – og i så fald hvordan.

– Så der er nok at tage fat på, og intet er givet på forhånd, siger Benny Andersen.

Rekordlav arbejdsløshed

Et af de temaer, som Benny Andersen forventer kommer i spil ved forhandlingsbordet, er arbejdsmiljø. For arbejdsløsheden er rekordlav. Det gør, at der mangler uddannede socialpædagoger

– og det presser både kvaliteten af indsatsen, arbejdstempoet og i sidste ende arbejdsmiljøet.

Et andet emne, han forventer kommer til debat, er arbejdslivs- og familiepolitiske emner, hvor man senest i de private overenskomster fik flere frihedsrettigheder i form af fx barns 3. sygedag. Og så er der diskussionen om frit valg, som giver mulighed for at disponere over en del af lønnen afhængigt af, hvilken livsfase man er i. Det rejser dog samtidig diskussionen om individuelle kontra kollektive rettigheder.

Endelig er der spørgsmålet om efteruddannelse, som den nye reform af pædagoguddannelsen har lagt en ny og stærk retning for. Men hvordan skal vi prioritere?

– Det skal vi alt sammen diskutere. Det er jo sådan med forhandlinger, at intet dumper ned fra himlen. Alt har en pris. Den diskussion glæder jeg mig rigtig meget til at tage med medlemmerne. ×

LØN

Når Socialpædagogerne forhandler overenskomster, er det altid med målet om at forbedre reallønnen, så socialpædagogernes løn bliver mere værd, end priserne stiger. Denne gang står vi i den ekstraordinære situation, at OK-forhandlingerne i 2024 og trepartsaftalen gav de største lønstigninger nogensinde til socialpædagoger på det kommunale og regionale område.

Skal løn også denne gang være vores højeste prioritet?

PENSION

I dag får kommunalt ansatte socialpædagoger i basisstillinger 14,95 pct. af lønnen i pension og socialpædagoger i regionerne og staten 15 pct.

Men i takt med, at folkepensionsalderen stiger, bliver det endnu vigtigere at sikre sig ved at spare op gennem en pensionsordning.

Skal det denne gang have en højere prioritet at hæve pensionsprocenten?

SENIORER

Folkepensionsalderen stiger, og derfor er det vigtigt, at der er gode forhold for seniorerne, så de kan holde til at blive på arbejdsmarkedet. Det kan være i form af flere seniordage, deltid med fuld pensionsindbetaling eller andre arbejdstider, så man har færre aften-, nat- og weekendvagter.

Skal det have en højere prioritet at forbedre forholdene for seniorer?

ARBEJ DSTID

Indflydelse er et kodeord, når vi taler om arbejdstid.

Man skal lokalt på arbejdspladserne have mulighed for at finde løsninger, der passer bedst i forhold til tilrettelæggelsen af arbejdet. Men der skal ikke være en forventning om, at alle står til rådighed hele tiden.

Ved de seneste overenskomstforhandlinger forbedrede vi muligheden for at gå op på fuld tid (37 timer) og lavede en forsøgsordning i kommunerne og regionerne, der gav mulighed for en arbejdstid på op til 42 timer.

Skal vi denne gang prioritere muligheden for at få mere indflydelse på egen arbejdstid?

ARBEJDS MILJØ

De socialpædagogiske arbejdspladser har udfordringer med både det fysiske og psykiske arbejdsmiljø bl.a. i form af vold, trusler og fysisk nedslidning.

Vi har ved tidligere overenskomstforhandlinger aftalt initiativer, der kan hjælpe arbejdspladserne med deres psykiske arbejdsmiljø, og afsat midler til at udvikle tiltag, der kan forebygge vold og trusler.

Skal vi denne gang prioritere arbejdsmiljøet endnu højere?

FRIT VALG

Mange ønsker en fritvalgsordning, som giver mulighed for fx at vælge mellem løn, pension og frihed. Men en sådan ordning udfordrer den måde, vi har opbygget vores overenskomster på det offentlige område, fordi det er et valg mellem individuelle og kollektive rettigheder.

En kollektiv rettighed ville være, at vi bruger noget af den samlede lønsum på, at alle får ret til fx en seniordag eller omsorgsdag. En individuel rettighed ville være, at man selv kan vælge at veksle noget af sin egen løn til en seniordag eller omsorgsdag.

Hvor skal balancen mellem kollektive og individuelle rettigheder være, og skal vi have mere frit valg mellem løn, pension og frihed?

EFTERUDDANNELSE

Efteruddannelse og gode udviklingsmuligheder i jobbet giver bl.a. ny fleksibilitet på arbejdspladsen og på arbejdsmarkedet, større tryghed i ansættelsen og personlige valgmuligheder i arbejdslivet. Efteruddannelse skal være en fast integreret del af enhver ansættelse snarere end noget, der kun er behov for med store mellemrum. Derfor har vi ved tidligere overenskomster prioriteret midler til en kompetencefond på både det kommunale, regionale og statslige område, som giver støtte til efter- og videreuddannelse.

Skal der prioriteres flere midler til efteruddannelse, fx via kompetencefondene?

Temaer i spil

Før forhandlingerne om OK26 går i gang, beslutter Socialpædagogerne, hvilke krav der skal stilles til arbejdsgiverne. **Her spiller du som medlem en vigtig rolle.** For du kan melde ind, hvad du ønsker, der skal lægges vægt på. Her får du en oversigt over de temaer, der er i spil for OK26

Hvad sker der nu?

Først skal vi finde ud af, hvilke ønsker du og andre socialpædagoger har til jeres nye overenskomster, og hvad der er vigtigst for jer. **Det hedder en kravsindsamling**

22. SEPTEMBER
Frist for at indsamle ønsker til krav fra medlemmerne

9. OKTOBER
Socialpædagogernes hovedbestyrelse udtager krav

10. NOVEMBER
Kravene sendes til Forhandlingsfællesskabet, der forhandler på det kommunale og regionale område

ULTIMO DECEMBER
Lønmodtagernes generelle krav udveksles med arbejdsgiverne

2025

LEDERNES VILKÅR

Det er vigtigt, at der er plads til og anerkendelse af socialpædagogisk ledelse, og at man som leder fortsat er sikret faglig udvikling. Samtidig skal vi sikre, at kompetenceudvikling også bliver honoreret, når man fx tager en diplom- eller masteruddannelse – og at der er tid til det i en travl hverdag.

Arbejdstid er et vigtigt emne som leder, da man på lederoverenskomsten ingen højeste arbejdstid har – så hvor meget forventes det, at man arbejder og står til rådighed?

Er der brug for, at vi får nogle faste rammer for det i overenskomsterne, eller skal det løses lokalt?

TR OG AMR

Tillidsrepræsentanter og arbejdsmiljørepræsentanter spiller en central rolle i den danske model ved at sikre lokal indflydelse på arbejdsvilkårene, både når det gælder løn og arbejdsmiljø. Men det kræver, at de får indflydelse på den lokale løndannelse og de lokale arbejdstidsaftaler. Nogle steder har de tillidsvalgte udfordringer med at få den nødvendige tid og de nødvendige oplysninger til hvervet.

I det offentlige har tillidsrepræsentanter ret til at få et tillæg, men det har arbejdsmiljørepræsentanterne ikke. Det fik de på det private område i OK25, hvis de er medlem af Socialpædagogerne.

Skal der også være tillæg til AMR i det offentlige, og skal det have en højere prioritet at forbedre forholdene for tillidsvalgte?

FAMILIELIV

Under overenskomstforhandlingerne på det private område (OK25) kom arbejdslivs- og familiepolitiske emner til debat, og der blev aftalt flere frihedsrettigheder i form af barns 3. sygedag, omsorgsdage for børnebørn og frihed til at ledsage nærtstående ved sygdom. Det er tiltag, som vi forventer, at det offentlige område vil skulle forholde sig til i forbindelse med OK26.

Er det de samme frihedsrettigheder, der er brug for på det offentlige område, og hvordan skal disse prioriteres ift. de 'klassiske' temaer?

PRIMO JANUAR
Socialpædagogernes egne krav udveksles med arbejdsgiverne

PRIMO JANUAR
Forhandlingerne med arbejdsgiverne på det statslige, regionale og kommunale område går i gang – også Socialpædagogernes egne forhandlinger

FEBRUAR-MARTS
Når overenskomstaftalerne er indgået, holder Socialpædagogerne medlemsmøder, hvor resultatet bliver præsenteret

MEDIO MARTS
Urafstemning blandt de offentligt ansatte socialpædagoger

17. og 18. september
Roskilde
Kongrescenter

ÅRETS STORE BEGIVENHED

- To helt særlige dage fyldt med uddannelsessnak for nogle helt særlige unge.
- På Messen Specialkompasset kan du møde flere end 70 skoler, institutioner og organisationer.

ET BESØG VÆRD

uanset om du er ung, forældre, lærer, vejleder eller sagsbehandler.

Følg os også på **specialkompasset.dk** og på **Facebook** og **Instagram**. Her lægger vi løbende information, udstillerlister og spændende artikler op.

GRATIS
ADGANG!

UDDANNELSESMESSE for unge med særlige behov og deres voksne

På **Specialkompasset i Roskilde Kongrescenter** kan de unge, deres familie, vejledere og sagsbehandlere få **inspiration til fremtiden** og høre mere om de forskellige typer uddannelsesstilbud, der eksisterer for unge, der ikke lige passer ind i det ordinære uddannelsessystem.

Her kan du møde udbydere af den særligt tilrettelagte ungdomsuddannelse, STU, specialefterskoler, behandlingsskoler, FGU, socialøkonomiske virksomheder, organisationer og andre med fokus på unge med særlige behov. Du kan også høre spændende oplæg og foredrag.

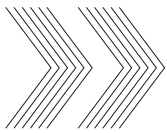
www.specialkompasset.dk

SPECIAL-KOMPASSET

Uddannelsesmesse for unge med særlige behov og deres voksne

I samarbejde med STU-foreningen Consentio og Ligeværd

Jeg havde ikke været i live i dag, hvis ikke jeg havde haft Rune

Da socialpædagog Rune Magnusson blev kontaktperson for Anders Larsen, mødte han en ung hjemløs med et massivt misbrug. Så satte Rune sig på en bænk på Halmtorvet og ventede. Dag efter dag. Og det blev starten på en relation, som har reddet Anders' liv

Rune Magnusson, 45 år, socialpædagog – mødte Anders, da han arbejdede som støttekontaktperson i hjemløseindsatsen i Frederiksberg Kommune. Er nu selvstændig i Projekt NS – Ny Start – din vej tilbage til samfundet.

»» **Rune:**
Da jeg blev kontaktperson for Anders, lød opgaven: 'Prøv at se, om du kan holde ham i live'. Han var 21 år, boede på gaden omkring Istedgade og fikede heroin og kokain op mod 25 gange i døgnnet. Der var ikke meget håb tilbage.

»» **Anders:**
Første gang jeg mødte Rune, tænkte jeg 'fuck en idiot'. Ligesom jeg har tænkt om alle dem fra kommunen, der har prøvet at hjælpe mig. Men Rune han kom tilbage igen og igen. Han blev ved med at være der for mig, også selvom jeg var en ret stor mundfuld.

»» **Rune:**
Jeg fandt altid Anders på Halmtorvet, hvor han bevægede sig i en fast Bermudatrekant mellem fixerummet, Mændenes Hjem og værestedet. De første 14 dage gjorde jeg én ting: Jeg satte mig på en bænk og ventede. Hver dag. Jeg sagde: 'Jeg har tid, når du har tid.' Det blev starten på en relation, som ændrede alt.

»» **Anders:**
De første mange gange fulgte Rune bare med, når jeg skulle sælge tyvekoster eller fixe. Men stille og roligt blev vores gåture og snakke længere – og jeg bad også Rune om at række ud til mine forældre, som jeg ikke havde kontakt til. De skulle vide, at jeg stadig var i live.

»» **Rune:**
Det var et langt sejt træk. Men uanset hvor misbrugende du er, fortjener du en chance. Og jeg havde opbakning fra min leder til at holde fast i Anders, også når han røg i fængslet eller endnu en gang droppede ud af misbrugsbehandlingen. Han vidste, at jeg var der. Hver gang.

»» **Anders:**
Jeg tror sgu ikke, jeg havde været i live i dag, hvis ikke Rune havde grebet mig. Han fik mig i misbrugsbehandling, hjalp mig med at finde en lejlighed – og hvor alle andre løb skrigende væk fra det kaos, mit liv var, gav Rune aldrig op. Han stod der også, hver gang jeg blev løsladt fra fængsel.

Anders Larsen, 28 år. Har lige færdiggjort HF og har søgt ind på pædagoguddannelsen. Har været misbruger gennem mange år, hvor han fik støtte af Rune til bl.a. at komme i døgnbehandling og flytte i egen bolig.

»» **Anders:**
Rune er også grunden til, at jeg nu har kontakt til mine forældre igen. Også der var han min bro.

»» **Rune:**
Anders har selv sagt det så fint: At jeg var den, der holdt fast, også når han ikke selv kunne. Det er jeg stolt af.

»» **Anders:**
I lang tid var Rune en bro for mig – han sørgede for, at jeg overholdt aftaler, kom til tandlæge osv. Og i dag – ja, jeg er ret vild med mit leverpostejliv, hvor jeg har en stabil og struktureret hverdag og venner, jeg kan regne med. Jeg er skør på en god måde, jeg er til stede i mit liv, og jeg har aldrig grinet så meget før, som jeg gør i dag.

»» **Rune:**
At se Anders i dag – clean, i uddannelse og med egen bolig, det er en vild følelse. Det viser, at når man bliver ved med at tro på relationen, når man ikke dømmer eller tager afstand, selv når man står i svære etiske dilemmaer og konflikter med systemet – ja, så kan man med sin faglighed rykke ved et menneske, som alle andre har opgivet.

Har du en særlig relation til en borger, kollega, din leder eller en anden i dit arbejdsliv, som du gerne vil fortælle om, så skriv til: nyhedsrum@sl.dk

Socialpædagogens skjulte kamp:

NÅR TVIVLEN DRÆBER ARBEJDSGLÆDEN

Kender du det: Følelsen af at det må skyldes en fejl, at du har fået ros? At du nedvurderer dine egne resultater? Så er du måske ramt af 'impostor-fænomenet' – **også kaldet bedrager-syndromet**. Få eksperternes viden om den psykologiske tilstand – og to socialpædagogers historie om, hvordan det føles

TEKST
EMIL
ANTHONSEN-
RAHBEK
OG
LEA
HOLTZE
///
ILLUSTRATION
SOLVEIG
AGERBAK

MATHILDE THOMSEN står i døråbningen til bostedet, hvor hun arbejder, og mærker, hvordan hjertet hamrer i brystet. Det er tidlig morgen, og hun er knap trådt ind, før borgeren kommer hende i møde – skældsordene flyver, stemmen er skinger, og truslerne skærer gennem kroppen som en kniv.

Mathilde forsøger at trække vejret roligt, men kroppen er allerede i alarmberedskab.

Hun har ellers lovet sig selv, at i dag skulle være anderledes. I dag skulle hun lykkes. For borgerens skyld. Og for at bevise over for sig selv, at hun kan.

Allerede på studiet begyndte tvivlen at nage – en følelse af, at hun ikke helt hørte til. At hun på en eller anden måde snød sig igennem. Den tvivl er fulgt med ind i arbejdslivet. Uanset hvor mange gange hendes leder siger, hun er dygtig. Uanset hvor ofte kollegerne roser hendes indsats. Tvivlen giver ikke slip.

Så Mathilde har brugt aftenerne på at læse gamle noter, genopfriske metoder og forberede sig minutiøst. Hun ville ikke lade noget være overladt til tilfældighederne. Hvis hun nu bare kunne være helt forberedt – mere end forberedt – så kunne hun måske undgå at fejle.

Men nu står hun her. Og det går skævt igen. Hun forsøger at møde borgerens vrede med ro, men lige lidt hjælper det. Borgeren følger efter hende gennem huset og hæver stemmen, af- »

Hvad er impostor-fænomenet?

Fænomenet dækker kort sagt over en **frygt for at fejle** og for at blive opdaget som en bedrager. Er man ramt af impostor-fænomenet, vil man have en oplevelse af **indre tvivl, bedrag og usikkerhed**, hvor man føler sig uformående i sit arbejdsliv, selvom man har opnået gode resultater, der objektivt kan bevises.

Impostor-fænomenet rammer oftest **de dygtigste, de mest introverte og de mest begavede** personer.

På dansk bliver det også kaldt bedragerfænomenet eller bedragersyndromet. At kalde det et syndrom kan give den misforståelse, at der er tale om en diagnose, **hvilket det ikke er**.

bryder, bebrejder. Og så sker det: Borgeren slår ud efter Mathilde.

Ikke frygt – men skam

Det føles, som om verden fryser et øjeblik. Mathilde stivner. Ikke i frygt – men i skam. Ikke fordi hun ikke ved, at borgeren er i affekt. Ikke fordi hun ikke kender til udadreagerende adfærd. Men fordi hun – i sine egne tanker – er overbevist om, at det her sker, fordi hun ikke er god nok til sit arbejde.

’Hun slår mig, fordi jeg ikke kan finde ud af at være socialpædagog,’ tænker Mathilde.

Hun får fat i sin leder, som sender hende hjem. Hele vejen hjem sidder hun med følelsen af at have fejlet. Over for borgeren. Over for borgerens pårørende. Over for sine kolleger.

’Det er min skyld. Alt sammen.’

Hun ville så gerne lykkes. Og nu føles det, som om hun aldrig burde være blevet socialpædagog. Mathilde Thomsen føler sig som en bedrager.

Følelsen af gnavende tvivl

Mathilde Thomsens oplevelse er langtfra enestående: følelsen af gnavende tvivl og larmende usikkerhed, der overdøver kollegers ros og lederens støtte, rammer mange. Og det, hun og de kæmper med, har et navn: impostor-fænomenet.

Impostor-fænomenet blev for første gang beskrevet i 1978 af psykologerne Pauline Rose Clance og Suzanne Imes, der undersøgte følelsen af at være en bedrager hos kvinder i krævende jobs. Senere er begrebet blevet udfoldet og undersøgt blandt den bredere befolkning, og i et kvalitativt studie fra 2021 har psykologerne Marie Gamborg Laursen og Katja Sandberg kortlagt,

hvordan impostor-fænomenet typisk opleves og håndteres.

Ifølge de to psykologer er det vigtigt, at vi tør tale højt om impostor-fænomenet, fordi de negative tanker netop forstærkes, når man holder dem i sit eget hoved:

– De tanker, der følger med impostor-fænomenet, kan blive så urealistiske, at man faktisk har svært ved at se de konkrete rammer og krav, der er til en. Når man taler højt om det, så bliver det nemmere at afsløre de falske omstændigheder, man har sat op i sit eget hoved, og man bliver trukket tilbage til det realistiske, forklarer Katja Sandberg.

Hvilket håndtag dur?

De to psykologer beskriver impostor-fænomenet som en følelse af at være inkompetent, selv når der er tydelige tegn på det modsatte. Man frygter at blive afsløret som uduelig – som en, der bare spiller rollen som fagperson uden at have det, der egentlig skal til. Og derfor føles det heller ikke berettiget, når andre anerkender ens indsats. For hvis de virkelig vidste, hvordan det føles indeni, ville de ikke være imponerede – de ville være bekymrede.

Følelsen rammer også en faggruppe som socialpædagoger. For hvordan ved man, hvornår man har gjort det ’godt nok’? Når man arbejder med mennesker i mistrivsel, findes der sjældent et klart facit. Man ved med andre ord ikke altid, hvilket håndtag man skal hive i, som socialpædagog Mathilde Thomsen udtrykker det.

Det bekræfter psykolog Katja Sandberg. Hun uddyber, at jo mere uklare forventninger og succeskriterier, der er til ens arbejde, des større grobund er der for at opleve impostor-fænomenet.

IMPOSTOR-CYKLUSSEN

TRIN 1

Opgave og tvivl

Personen bliver stillet en opgave, der stiller krav. Her opstår en indre konflikt: Andre har tiltro til, at personen kan klare opgaven – men personen selv tvivler.

Den faglige usikkerhed vokser.

TRIN 2

Reaktion på usikkerheden

Usikkerheden håndteres typisk på én af to måder:

Overforberedelse: Personen forbereder sig ekstremt grundigt for at kompensere for den tvivl, vedkommende føler.

Udskydelse/distancering: Personen udskyder opgaven som en måde at beskytte sig selv. En hektisk slutsprint følger ofte.

Mange veksler mellem disse to strategier.

TRIN 3

Efter opgaven – bortforklaring af succes

Når opgaven er løst og mødes med ros, tager personen ikke anerkendelsen ind. I stedet forklares det gode resultat med enten:

’Jeg øvede mig bare rigtig meget – det kan alle jo gøre.’

’Det var bare held – hvis de vidste, hvor lidt jeg havde styr på det ...’

Resultatet er en følelse af bedrag: At man har snydt andre til at tro, at man er dygtigere, end man egentlig er.

Den faglige usikkerhed forstærkes, og cyklussen starter forfra næste gang, en ny opgave lander.

Dertil kommer, at mange socialpædagoger – som Mathilde Thomsen – ofte står alene i situationer med borgeren. Det betyder, at den feedback og ros, man modtager, kommer fra kolleger eller ledere, der ikke selv har stået i den specifikke situation.

– Det bliver nemmere at tænke: Er det godt nok, det, jeg laver? Der er jo ingen, der ser det, forklarer Katja Sandberg.

En cyklus med tre trin

Netop sådan en tvivl er med til at forstærke impostor-følelsen. En historie som den, Mathilde Thomsen fortæller, viser, hvor

hurtigt faglig usikkerhed kan slå rod, når man er ny i faget, står med stort ansvar – og kæmper for at få bekræftet, at man er god nok.

Én af de ting, Marie Gamborg Laursen og Katja Sandberg fandt i deres studie fra 2021, er en specifik ting, der kendetegner impostor-fænomenet: de negative tanker bliver selvforstærkende. Der er altså ikke tale om en følelse af tvivl, der opstår i glimt – det følger et genkendeligt mønster, som kan gentage sig igen og igen.

Den såkaldte impostor-cyklus, som består af tre trin.

Impostor-cyklussen starter ofte med, at man bliver stillet

»»

en opgave, der stiller krav til en. Det kan være en ny rolle, et stort ansvar eller en kompleks opgave, hvor man bliver vurderet af andre. Her opstår den første ubalance: For mens kolleger eller ledere viser tillid og mener, man er kvalificeret, føler man det modsatte indeni.

Opgaven, der skaber tvivl

Sådan var det også for Mathilde Thomsen. Når hun blev stillet en opgave, kunne hun mærke, hvordan det snørede sig sammen indeni. Ikke hver gang – men på en dårlig dag, hvor hun var presset eller træt, så kom de snigende; tankerne om, at hun var havnet i noget, hun ikke kunne bunde i.

Uanset om opgaven var et nyt udspil til et delmål for en borger, eller det var at tage ordet til et personalemøde.

– Når de negative tanker løber løbsk, kan det komme så vidt, at det lægger en skygge over den arbejdsglæde, jeg normalt har, beskriver Mathilde Thomsen følelsen.

Selvom Mathilde Thomsen fik ros for sit arbejde – og ansvaret, som opgaven medførte, var et tegn på tillid fra hendes leder – så kunne hun ikke lade være med at tænke, at de tog fejl af hendes evner.

Hun følte ikke, hun havde noget særligt at dele. Ikke noget, der var rigtigt nok, klogt nok, velovervejnet nok. Så hvem var hun egentlig at stå og sige noget om noget som helst? Det eneste, hun kunne høre i sit hoved, var: Du er ikke den, de tror, du er.

Selvom hun fik ros, og selvom hun vidste, at hun gjorde en forskel.

Denne uoverensstemmelse mellem omgivelsernes tiltro og ens egen tvivl bliver ifølge Marie Gamborg Laursen og Katja Sandberg grundlaget for impostor-følelsen –

Det er første trin i impostor-cyk-lusen, hvor man tænker: De tror, jeg kan det her. Men hvad nu, hvis de tager fejl?

Det fører til næste trin i cyklus-sen: Håndteringen af sin faglige usikkerhed.

Og netop på det trin har den 47-årige socialpædagog Tine Lange flere gange stået.

Irrationel usikkerhed

’Shit, det holder jo slet ikke det her. Hvad har jeg dog rodet mig ud i?’ tænker Tine Lange.

Til daglig er hun leder af et bo-fællesskab for voksne med et udviklingshandicap, men lige nu går hun frem og tilbage og rundt om sig selv hele weekenden som et vildt dyr i fangenskab.

Det føles, som om det pres-ser fra alle sider. Hun kan ikke overskue opgaven, der ligger foran hende. Ved ikke, hvordan kun skal gribe den an.

Hun skal lave et høringssvar til Socialtilsynet. Alt er på spil, føler hun, og både hen-des leder og lokalpolitikerne kommer til at læse med.

Under påskud af at ar-bejde bedst under pres har hun udskudt op-gaven til sidste øjeblik. Ligesom hun altid gør. Og brugt weekenden på at skælde på mand og børn.

Nu går hun rundt her i cirkler. Først da hendes deadline er be-snærende tæt på, får hun overalt sig selv til at tro på, at hun godt kan, hvis hun bare tager et lille skridt ad gangen.

Historien gentager sig

Trine Lange knokler på til langt ud på natten. Men da hun omsider

kan slukke computeren og læne sig lettet tilbage i stolen, går der ikke lang tid, før pulsen stiger igen. Koldsveden kravler op ad nakken.

’Er det nu rigtigt, hvad jeg har skrevet? Jeg skulle være gået i gang noget før. Nu har jeg helt sikkert skudt mig selv i foden,’ tænker hun.

Sådan gentager historien sig gang på gang. Hver gang Tine

Jeg har altid haft en forventning til mig selv om, at jeg skulle kunne alting på forhånd. Det har både været en drivkraft og en hæmsko.

— Tine Lange, socialpædagog og leder

Lange leverer til tiden og får positiv feedback for sit arbejde. Det hele foregår på indersiden, som hun siger. Og det har det gjort, siden hun var barn.

Tine Lange husker stadig, hvordan hun som lille pige kom hjem fra skole efter første tysklektion og brød hulkende sammen i den overbevisning, at hun aldrig ville lære sproget. Og hvor hendes mor måtte forklare hende, at det var klart, at hun ikke kunne sproget endnu – hun skulle jo først lære det.

– Jeg har altid haft en forventning til mig selv om, at jeg skulle kunne alting på forhånd. Det har både været en drivkraft og en hæmsko. Mit ambitionsniveau vil ingen ende tage. Og jeg bruger meget krudt på at tænke over, hvordan jeg kan forberede noget – sørger altid for at læse mest muligt op på et emne, før jeg træder frem, for jeg må ikke se ud til ikke at kunne noget. Det er nok også derfor, at jeg har tre uddannelser, siger hun og remser ud over socialpædagog en fireårig uddannelse til psykoterapeut og en diplomuddannelse i ledelse op.

– Men så snart jeg kommer helt frem til en opgave eller sidder til en jobsamtale, tænker jeg: ’Jeg kan jo ikke det her. Hvad har de set i

mig? Er de egentlig klar over, at jeg ikke aner noget som helst om det her?’ siger hun.

Bortforklaring af succes

Først for nylig i forbindelse med et gratis coachingforløb i Socialpædagogerne fik Tine Lange sat begrebet ’impostor-fænomen’ på det indre stormvejr.

– Det hjalp faktisk, selvom det jo ikke ændrer ved, hvem jeg er, og hvordan jeg har det. Men så er det ikke mig, der er underlig. Og der er en masse andre, der har det på samme måde – også direktøren. Det findes i alle lag, siger hun.

Da Tine Lange får opgaven med at skrive et høringssvar til Socialtilsynet, træder hun op på næste trin i impostor-cyk-lusen: Nogle overforbereder sig i dagevis. Andre udskyder opgaven, til presset bliver ubærligt – og kaster sig så ud i en intens slutspurt.

Tine Lange gør begge dele. Hun læser og forbereder sig grundigt, uddanner sig løbende, sikrer sig på forhånd. Men når det virkelig gælder, skubber hun opgaven foran sig. Hvis jeg ikke når det, er det, fordi jeg ikke havde tid – ikke fordi jeg ikke kunne, tænker man måske ubevidst. Det er en måde at bevare stoltheden på, hvis det skulle gå galt.

Men når det lykkes – som det gør for Tine – føles det stadig ikke som en præstation.

Irrationel usikkerhed

Og det er der en specifik grund til, forklarer Marie Gamborg Laursen:

– Man siger til sig, at det var rent held, at det lykkedes. Man kunne jo have siddet og arbejdet i meget længere tid. I sidste ende blev arbejdet jo hektisk, for sent og præget af kaos. Det føles aldrig godt nok. >>>

Selvom overforberedelse virker som en modsat reaktion, er udfaldet det samme: bortforklaring af egen succes.

– Man tilskriver sin succes til de timer, man har lagt i opgaven, og tænker: Alt mit hårde arbejde og flid har ført til succes – men det siger ikke noget om mine kompe-

tencer eller mig som person, siger Marie Gamborg Laursen.

Hun ser Tine Langes historie som et godt eksempel på, at impostor-fænomenet kan ramme os alle. Det er ikke noget, der eksklusivt rammer medarbejdere eller ledere.

– Fordi det bygger på en irrationel usikkerhed, så har det ikke no-

get at sige, hvor dygtig man reelt er. Usikkerheden kan følge os alle, forklarer hun.

Den indre stemme går i gang

Når opgaven til sidst lykkes, giver det altså kun et kortvarigt sus af lettelse. For det, der kunne være blevet til en styrkelse af ens faglige selvtillid, bliver hurtigt omfortolket og afvist. Mange med impostor-fænomenet har svært ved at tage anerkendelse ind og tillægger ikke sig selv æren for et godt resultat.

Sådan var det også for Mathilde Thomsen.

Når hun på en dårlig dag lykkes med en svær samtale med en borger, kunne hun godt mærke, at noget inde i hende forsøgte at kalde det for en succes. Men så gik hendes indre stemme i gang: Det gik jo kun godt, fordi borgeren tilfældigvis havde en god dag. Fordi jeg havde forberedt mig mere end nødvendigt. Det kan alle gøre. Eller fordi kollegaen lige kom forbi og støttede op i situationen. Det havde intet med mig at gøre.

Og når en kollega eller leder bagefter lagde en hånd på Mathildes skulder og sagde: 'Det der gjorde du virkelig godt,' smilede hun, men mærkede en knude vokse i maven. For ros føltes som en misforståelse. En fejlbedømmelse.

Følelsen af bedrageri

Det føltes som at være midt i en forestilling, Mathilde Thomaen ikke selv havde skrevet, men alligevel stod på scenen i – bange for, at nogen snart ville rejse sig i salen og råbe: Hun hører ikke til her.

Det er sidste trin i impostor-cyklussen: følelsen af bedrageri. Og det er netop den logik, der

fæstner impostor-følelsen, understreger psykologerne Katja Sandberg og Marie Gamborg Laursen.

Mathildes håndtering af sin faglige usikkerhed – fx ved at forbedre sig grundigt – bliver ikke anerkendt som en faglighed i sig selv. I stedet bliver forberedelsen beviset for, at hun var nødt til at overpræstere for at kunne lykkes.

Den positive feedback kommer kun, fordi de ikke ved, hvad der i virkeligheden er foregået. Dermed fastholdes tvivlen. På den måde bliver næste opgave en ny trussel: Hvis det lykkedes sidste gang på trods af mig, hvad så næste gang?

Dermed er impostor-cyklussen fuldendt – og klar til at starte forfra.

Kan lære at leve med det

Den dag, Mathilde Thomsen tager hjem fra arbejde med følelsen af, at hun ikke egner sig til at være socialpædagog, ringer telefonen derhjemme. Det er Mathildes chef. Han foreslår, at hun snakker med en krisepsykolog. Bare lige for at få det talt igennem.

Og det rammer noget i hende. Hun har brug for at sige det højt. Og lettelsen, der følger med opkaldet, overrasker hende.

Da Mathilde taler med psykologen, er det, som om luften begynder at bevæge sig igen. Bare det at sige tanker højt – alt det, hun har bildt sig selv ind og båret rundt på – gør noget. For første gang i lang tid mærker hun, at hun kan skelne mellem frygt og fakta. Borgeren er ikke i mistrivsel, fordi hun har fejlet som socialpædagog. De pårørende er ikke vrede eller utilfredse – bare bekymrede.

Men det største skifte sker, da hun begynder at dele sine oplevel-

ser med kollegerne. For det viser sig hurtigt, at hun langt fra er den eneste. De nikker genkendende, deler egne oplevelser og fortæller om deres egne kampe med følelsen af ikke at være god nok.

Det bliver det allervigtigste i Mathildes vej ud af impostor-følelsen: At hun ikke længere er alene i den. At det ikke handler om, at hun er utilstrækkelig – men at arbejdet er komplekst, og at de alle sammen bliver ramt af tvivlen indimellem.

Det forandrer ikke alt. Men det forandrer noget. Nok til, at hun kan begynde at bearbejde de negative tanker, når de dukker op på en dårlig dag.

Et vilkår i livet

Efter fire års psykoterapeutuddannelse er der ikke mange sten i Tine Langes indre, hun ikke har vendt. Og da hun for godt fem år siden blev leder, kunne hun sænke skuldrene en lille smule og faktisk tro på, at hun kunne noget.

I dag har hun lært at håndtere en del af sine impostor-tanker ved ofte at tjekke ind med sin leder, om hun er på rette vej med en opgave. Og hun har fundet frem til nogle ord, hun synes smager tilpas professionelt i den forbindelse: ord som forventningsafstemning, opfølgning og tydelighed omkring rammen.

Men hverken livs- eller arbejds-erfaring har grundlæggende ændret følelsen inden i.

– Konsekvensen af impostor-fænomenet er vel, at jeg ikke er fri. Der er hele tiden en dyne, der holder mig en lille smule nede. Det koster på energikontoen og på relationskontoen. Det er ganske enkelt definerende for min måde at være i verden på. ×

Har du det som Tine og Mathilde?

Følelsen af at være en bedrager i sit eget fag kan ramme selv de dygtigste socialpædagoger. Hvis du kender til tankerne – 'Hvornår opdager de, at jeg ikke er god nok?' – så er du ikke alene.

I en ny guide får du psykologen Lise Augusts råd til at håndtere impostor-følelser som socialpædagog – og fem konkrete veje til at slippe den indre tvivl.

Læs guiden: 'Føler du dig som en bedrager på jobbet? Sådan håndterer du impostor-følelser som socialpædagog' på sl.dk/fag-og-viden/

Peter får over fem mio. kr. for sin arbejdsskade:

‘Jeg er lykkelig for den hjælp, jeg har fået’

Socialpædagog **Peter Andersen** er blevet overfaldet med knytnæveslag og kvælertag, har fået kastet en lænestol i hovedet fra 1. sal og er blevet truet med en køkkenkniv. Med hjælp fra Socialpædagogerne har han nu fået anerkendt sin PTSD som en arbejdsskade

TEKST
LÆRKE
ØLAND
FREDERIKSEN
///
FOTO
SOFIA
BUSK

DET ER IKKE KUN Peter Andersen, der har betalt prisen for de to arbejdsulykker, han har været udsat for som socialpædagog. Det har hans familie i høj grad også. Derfor er han glad for, at han nu kan tilbringe mere tid sammen med sin familie. Det kan Peter Andersen takket være de fem mio. kr., han har fået i forbindelse med, at de to arbejdsulykker er blevet anerkendt som arbejdsskader. – Det har været hårdt for min kone og vores to voksne børn. Men nu har vi fået råd til, at min kone kan gå ned i tid på sit arbejde, og

det har givet mig god samvittighed over for hende igen, siger han. Den PTSD-diagnose (posttraumatisk belastningsreaktion, red.), som Peter Andersen har fået efter de to arbejdsskader, har også betydet, at han ikke har kunne holde til at være sammen med sine børnebørn i særlig lang tid ad gangen, da de var mindre. – Men nu har vi råd til at invitere vores børn, svigerbørn og børnebørn ud at rejse en gang om året. Det betyder også rigtig meget, siger han. **Jeg var ikke selv ude om det** Alligevel er det ikke pengene, der er det vigtigste for Peter Andersen.

Det er anerkendelsen af, at det, han har været udsat for, ikke er i orden. – Hvis min arbejdsskade ikke var blevet anerkendt, ville det føles, som om jeg selv var ude om det. Med anerkendelsen kan jeg stadig betragte mig selv som en professionel socialpædagog, der har været dygtig til mit arbejde, siger han.

Letelse
Efter mange års sagsbehandlings-tid er Peter Andersen lettet over at få anerkendt sin arbejdsskade.

Det blev derfor et vendepunkt for Peter Andersen, da Socialpædagogernes arbejdsskadekonsulent ringede med nyheden om, at hans arbejdsskade var blevet anerkendt. – Der begyndte tingene at falde på plads for mig. Jeg er så lykkelig for den hjælp, jeg har fået. Uden Eva (arbejdsskadekonsulent, red.)

ville jeg slet ikke have magtet at føre sagen, siger han. **Flashbacks og søvnløse nætter** Da Peter Andersen var ude for de to arbejdsulykker, arbejdede han i én-til-én projekter, hvor han var alene med borgerne i sommerhuse eller i borgernes hjem. Og selvom han flere gange i tidens løb har været udsat for voldsomme oplevelser og trusler, var det først efter den anden arbejdsulykke, at filmen knækkede for ham. – Efter den første episode, hvor en borger kastede en lænestol ned i hovedet på mig fra 1. sal og bag-eftersatte sig oven på mig og slog mig i hovedet med knytnæveslag og nikkede mig skaller, arbejdede jeg bare videre, fortæller han. Men da en borger ca. et år efter den episode truede ham med en kniv, var grænsen nået for Peter Andersen, som fik konstateret PTSD. – Det er de mange episoder til-sammen, der endte med at udløse det. Jeg får flashbacks om både lænestolen og kniven, og nogle gange kredser mine tanker om episoderne, så jeg kan ligge søvnløs i flere nætter i træk. Efter den anden arbejdsulykke var Peter Andersen sygemeldt i længere tid. Han prøvede at vende langsomt tilbage på en delvis sygemelding, men det gik ikke. En konsulent fra Socialpædagogerne Storstrøm hjalp med at forhandle en god fratrædelsesordning. Efter det fik Peter Andersen først et fleksjob, men nu har han fået tilkendt en førtidspension. – Jeg er så glad for, at jeg var medlem af fagforeningen. Det er sindssygt vigtigt, hvis man kommer ud for det, som jeg har været udsat for, siger han. ×

Hvor meget får man for en arbejdsskade?

Når Socialpædagogerne fører arbejdsskadesager, er der meget stor forskel på, hvor mange penge medlemmerne får, når deres sager bliver anerkendt. Erstatningens størrelse afhænger særligt af to ting:

- Hvor meget man stadig kan holde til at arbejde
- Hvor mange år man har tilbage på arbejdsmarkedet.

Man kan både få erstatning for varige mén og for svie og smerte. Men den største del af beløbet bliver regnet ud ved at se på forskellen mellem

- den indkomst, man har efter arbejdsskaden – og
- den indkomst, man kunne have haft resten af ens arbejdsliv, hvis man ikke havde fået arbejdsskaden.

Hvis man fortsat kan arbejde på deltid, er det beløb mindre, end hvis man ikke længere kan holde til at arbejde, og som Peter Andersen er kommet på førtidspension.

Peter Andersen har fået erstatning både fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og fra Erstatningsnævnet.

Socialpædagoger, som fra 1. januar 2025 har været udsat for vold og anmeldt det som en arbejdsskade, skal søge erstatning ved den nye Voldsskadeforsikring i stedet for Erstatningsnævnet. En ændring, der sandsynligvis også vil betyde en kortere sagsbehandlingstid.

Læs mere om arbejdsskader på sl.dk/arbejdsliv-og-vilkaar/arbejdsskade/

A photograph of a person with short brown hair, wearing a dark green t-shirt and olive green cargo pants, sitting on a wooden bench. They are leaning back against the backrest of the bench, which is positioned under the shade of a large, mature tree. The person is looking down at their hands, which are resting on their lap. The background shows a grassy field with some trees in the distance, including a small wooden structure. The overall atmosphere is peaceful and natural.

Her får hjernen en pause

Når 15 voksne med autisme tjekker ind på **boostcamp** uden for Aarhus, venter otte dage med fokus på et trygt fællesskab, viden om autisme, rollespil og friluftsliv. Målet er, at deltagerne bliver klogere på autisme. Men opholdet er også et frirum, hvor man bliver accepteret som den, man er – og hvor hjernen får en pause fra hverdagens rutiner

TEKST TINA LØVBOM PETERSEN /// FOTO MICHAEL DROST-HANSEN

Boostcampen

Boostcamp er en camp med overnatning på otte dage for unge og voksne med autisme. Der er 15 deltagere i alt. Projektet er udviklet af Specialområde Autisme i Region Midtjylland sammen med Aarhus og Herning Kommuner – og det er støttet af Den A.P. Møllerske Støttefond.

Det er fjerde gang, boostcampen afholdes, og den består af linjefag og fællesfag. Linjefagene er denne gang bordrollespil samt naturfag og friluftsliv – og fællesfagene giver deltagerne ny viden om bl.a. autistisk identitet og selvforståelse, mestringsstrategier og autisme og sanser.

Der er tre gennemgående medarbejdere på boostcampen, som alle arbejder i Specialområde Autismes tilbud: Morten Thomsen Weihrauch, Pia Jørgensen og Martin Porse Stærkær. De har planlagt campen – og er dem, deltagerne altid kan gå til.

Rammer

Det ligner et højskoleophold – men boostcampen er uden faste ritualer som morgensamling og fællessang. Og alle har eget værelse, så de kan lukke døren og trække sig fra fællesskabet. De eneste neurotypikere (folk uden diagnoser, red.) på campen er Martin, Morten og Pia, som til daglig arbejder i Specialområde Autisme – og er valgt, fordi de er gode til hurtigt at skabe en tryk relation. – Vi er den pædagogiske bagdør. Dem, deltagerne altid kan gå til, siger Pia Jørgensen.

Energi

– Det gør deltagerne trygge, at de på boostcampen får lov til at bruge energien på det, der er vigtigt for dem. De kan trække sig, når de har behov for det. Og vi gør meget ud af at gribe de idéer, de kommer med. Når én fx siger, 'jeg har lyst til en kage' – så smutter vi i køkkenet og bager. Og vi sørger for frirum undervejs, hvor vi kan spille skak, gå en tur eller tage i svømmehallen, hvis de ønsker det, siger socialpædagog Morgen Thomsen Weihrauch.

Erfaringsudveksling

Flere af underviserne har selv autisme, og det er med til at skabe et trygt rum, hvor deltagerne åbent fortæller om deres liv og det, der er svært. – Vi sørger for, at der er god tid til snak – og det er tydeligt, at deltagerne lærer meget af hinandens erfaringer under opholdet, siger Martin Porse Stærkær. Han er en af tre faste medarbejdere på boostcampen og arbejder til daglig som faglig udvikler i Hinnerup Beskæftigelse og Uddannelse.

Læring

Hvorfor bliver jeg så udmattet, når jeg har været til familiefødselsdag? Hvad skal jeg gøre, når jeg føler mig ensom? Hvordan sætter jeg ord på, hvordan jeg har det? I undervisningen på boostcamp får deltagerne en større forståelse af autisme – og af dem selv og deres reaktionsmønstre. En deltager på en tidligere boostcamp beskriver det i evalueringen sådan her: 'Jeg har lært mere om mig selv og min autisme på fem dage, end jeg har gjort i 41 år'.

Accept

Morten Thomsen Weihrauch og Pia Jørgensen deltager begge som socialpædagoger i boostcampen. – Vi gør meget ud af at skabe nogle rammer, hvor deltagerne føler, de bliver accepteret som dem, de er. For mange af dem er det faktisk første gang, de oplever følelsen af at passe ind og kunne være sig selv uden at blive mødt med forventninger og krav fra omverdenen, siger Pia Jørgensen.

Rollespil

Et af linjefagene er rollespil – og her skaber deltagerne nogle karakterer, de skal spille i hele forløbet. Rollespillet foregår omkring et bord, hvor der slås terninger, inden deltagerne kaster sig ud i et fælles fantasyeventyr, hvor der skal tænkes, kæmpes og diskuteres – og hvor man i løbet af ugen gør sin karakter levende.

Fællesskab

Undervejs lærer deltagerne af hinandens erfaringer, fortæller Martin Porse Stærkær, som er en af de tre gennemgående medarbejdere på boostcampen: – De kommer jo fra samme lokalmiljø og står med de samme problemer og løsninger på de samme ting. Måske kender én til en god samværsggruppe eller en god psykolog – eller har tips til, hvordan man søger bostøtte. De lærer så meget af hinanden, som de efterfølgende kan bruge i hverdagen.

Udeliv

Boostcampen ligger i naturskønne omgivelser uden for Aarhus – og det giver mulighed for store naturoplevelser for dem, der har valgt naturfag og udeliv som linjefag. – Vi tager måske på sanketur, laver mad over bål – eller underviser i, hvad der er spiseligt i naturen. Alt tager afsæt i, hvad deltagerne har lyst til og mod på – og vi er jo vildt heldige med de her omgivelser, siger Morten Thomsen Weihrauch.

Frirum

Til daglig bor de fleste af deltagerne på et bosted eller får bostøtte – og har en hverdag, som er forholdsvis skemalagt, fortæller socialpædagog Morten Thomsen Weihrauch. – Sjovt nok fortæller de ofte, at selvom programmet her kører på fra morgen til aften, så oplever de det som ferie. Et frirum, hvor vi ikke forventer en masse ting af dem, og ikke sætter mål om at få gjort rent, vasket tøj eller købt ind.

KONTAKT

SOCIALPÆDAGOGERNE
sl.dk
Tlf. 7248 6000
Åbningstid: mandag-onsdag 9-15, torsdag 9-17, fredag 9-13.
Vil du i kontakt med os, så skriv en besked i Mit SL.

Medlemsteam
Ved spørgsmål om medlemskab, kontingent og efterlønsbidrag.
Tlf. 7248 6030

Arbejdsskadeteam
Er du kommet til skade på jobbet?
sl.dk/arbejdsskade
Tlf. 7248 6040

Job- og karriererådgivning
Gratis rådgivning om job og karriere for forbundets medlemmer hver mandag 14-17. Tlf. 7248 6060
Bestil karriererådgivning på Mit SL.

SOCIALPÆDAGOGERNES A-KASSE
Tlf. 7248 6010
Åbningstid: mandag-onsdag 9-15, torsdag 9-17, fredag 9-13.

FORRETNINGSUDVALGET
Formand
Benny Andersen
Tlf. 4055 0982

Næstformand
Gert Landergren Due
Tlf. 2296 7996

Næstformand
Lene Kümpel
Tlf: 2789 9990

Forbundskasserer
Tina Lai Holmgaard
Tlf. 5084 6881

PRESSEKONTAKT
Presseansvarlig
Niels Søndergaard
nis@sl.dk / mobil: 2369 1899

Enhedsleder for Kommunikation
Marie Dissing Sandahl
mds@sl.dk / mobil: 2887 6895

PÆDAGOGSTUDERENDES LANDSSAMMENSLUTNING
p-l-s.dk
Tlf. 3546 5880
Åbningstid: mandag, tirsdag og torsdag 10-15.

PENSIONS KASSEN
pka.dk
Tlf. 3945 4540 / pka@pka.dk
Åbningstid: mandag-torsdag 8.30-20, fredag 9-15.

KALENDER

BORNHOLM

Cafémøde
Mandag 25. august kl. 16
Paradisvej 3, Rønne
Vi inviterer til café-møde på kreds-kontoret – både for medlemmer og ikke-medlemmer. Kom og mød kredsbestyrelsen – og få nogle gode snakke med kolleger fra hele øen.

Politisk dialogmøde
Mandag 15. september kl. 16
Paradisvej 3, Rønne
I anledning af kommunalvalget 2025 afholder vi politisk dialogmøde: Debatten på socialområdet.
Tilmeldingsfrist 8. september.

Cafémøde
Mandag 29. september kl. 16
Paradisvej 3, Rønne
Kom til café-møde om sanseprofiler – både for medlemmer og ikke-medlemmer. Kom og mød kredsbestyrelsen – og få nogle gode snakke med kolleger fra hele øen.

MIDTJYLLAND

Medlemsarrangement med Daniel Rye
Onsdag 3. september kl. 16.15-18.15
Pasteursvej 4, 2. sal, Silkeborg
Hør den dramatiske historie af den danske fotograf Daniel Rye, der var gidsel hos Islamisk Stat i 13 måneder. Tilmelding senest 27. august – du kan også deltage online.

Sensommetur til Bryrup
Torsdag 4. september
Vi kører i egne biler og mødes ved Habsø Galleri kl. 10.30
Efter et besøg på Habsø Galleri kører vi til Bryrup Station. Herfra kører vi med veteranbanen til Vrads og spiser frokost – og senere vender vi tilbage til Bryrup Station. Pris for turen er kr. 300,- for såvel medlemmer som ikke-medlemmer. Tilmeld dig senest 22. august på sl.dk/midtjylland

INDKALDELSER

Indkaldelse til kredsgeneral-forsamling 2025

BORNHOLM Tirsdag 9. september kl. 17.00 Green Solution House, Strandvejen 79, Rønne	MIDTJYLLAND (MIDT- OG VESTJYLLAND/ ØSTJYLLAND) Torsdag 23. oktober kl. 16.00 Jysk Park, Ansvej 108, Silkeborg
SYDDANMARK (LILLEBÆLT/SYDJYLLAND) Mandag 6. oktober kl. 18.00 Messe C, Vestre Ringvej 101, Fredericia	NORDJYLLAND Tirsdag 30. september kl. 15.30 Vejgaard Hallen, Vejgård Torv 3, Aalborg
HOVEDSTADEN (NORDSJÆLLAND/ STORKØBENHAVN) Torsdag 20. november kl. 15.00 Royal Stage, Milnersvej 39, Hillerød	SJÆLLAND (STORSTRØM/MIDTSJÆLLAND) Onsdag 5. november kl. 16.00 Ringsted Kongrescenter, Nørretorv 55, Ringsted

Tjek din lokale kreds' hjemmeside for at læse mere om dagsorden m.m. – og for at tilmelde dig generalforsamlingen.

Det er bedst at have en indboforsikring, inden **din cykel cykler hjem med en anden**

Som medlem af Socialpædagogerne får du et særligt godt tilbud hos Alka. Du får vores indboforsikring til kun **125 kr.** om måneden*. Forsikringen har vundet **Bedst i test** og dækker hele hytten.

Besøg **alka.dk** eller ring **70 12 14 16** inden skaden sker.

*) Prisen er ekskl. Garantifond og naturskadeafgift på i alt 50 kr. som opkræves én gang årligt.

Skal du som leder kunne rumme andres følelser og samtidig skjule dine egne?

Læs mere på:
crecea.dk/lederuddannelse_højefølelsesmæssigekrav

INDKALDELSE AF ANSØGNINGER TIL NANNY JACOBSENS FOND

Fondens formål er at yde støtte til psykisk udviklingshæmmede.

Støtte kan gives til såvel udviklingshæmmede enkeltpersoner, som til projekter, herunder flerårige projekter, hvis formål er at hjælpe grupper af psykisk udviklingshæmmede.

Desuden kan fonden give støtte til uddannelse og videnskabelige projekter, herunder også flerårige projekter.

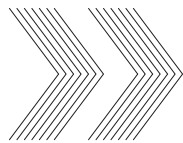
Fonden yder støtte til personer og projekter, der ikke kan opnå offentlig støtte og prioriterer at støtte de psykisk udviklingshæmmede, der økonomisk er dårligst stillede.

Fonden uddeler støtte en gang om året og ansøgningsfristen for året 2025 er den 1. oktober 2025.

Ansøgningsblanketter for såvel enkeltpersoner som projekter, kan udskrives på:
www.ret-raad.dk/odense-nannyjacobsensfond

Ansøgningsblanket kan ligeledes mod fremsendelse af frankeret svarkuvert og med angivelse af, om der søges til enkeltpersoner eller projekter, rekvireres hos

Advokat Jess Lykke Gregersen
Albanigade 30,
5000 Odense C
Tlf. 70101199
E-mail: jlg@ret-raad.dk

Jeg hjælper kollegerne med at sætte ord på deres faglighed

TEKST LÆRKE ØLAND FREDERIKSEN /// FOTO SØREN KJELDGAARD

Hvad er din baggrund?

Jeg er uddannet journalist, men da jeg blev færdig, var der ikke mange job at få. Og jeg trivedes ikke som freelancer, så jeg tog lidt forskellige job. Først på en teknisk skole, hvor jeg skulle lave journalistiske projekter med de unge. Men det viste sig at være mere pædagogisk arbejde, for der var et stort frafald, så det handlede om at motivere de unge til at gennemføre uddannelsen. Og det syntes jeg var spændende, fordi jeg lærte de unge mennesker at kende, og der var en masse relationsarbejde i det.

Hvorfor blev du socialpædagog?

Senere blev jeg vikar på et botilbud i Viborg, og her begyndte idéen stille og roligt at vokse i mig om at uddanne mig til pædagog. Jeg har altid interesseret mig for psykologi og ønsket at arbejde med mennesker. Og nu lavede jeg jo alligevel pædagogisk arbejde, så jeg tænkte, at hvis jeg tog uddannelsen, kunne jeg få nogle flere ansvarsområder. Så det gjorde jeg.

Hvad går dit job ud på?

Jeg arbejder på et botilbud for borgere med autisme. Efter fire år som socialpædagog i den ene afdeling er jeg for nylig blevet faglig koordinator i den anden afdeling. Her arbejder jeg meget med vores dokumentation. Vi stræber efter en meget høj faglighed både i vores indsatser og i beskrivelsen af vores indsatser. Vi er

Peter Broo Sørensen
47 år

December 2024
Socialfaglig koordinator
i Banebyen i Viborg,
Specialområde Autisme
i Region Midt

2020
Socialpædagog i
Dannebrogsgade i Viborg,
Specialområde Autisme
i Region Midt

2017
Pædagoguddannelsen
på VIA Viborg

2013
Underviser på teknisk
skole og diverse pædagogisk
vikararbejde

2011-2013
Freelance journalist, Aarhus

2011
Uddannet journalist,
Danmarks Medie- og
Journalisthøjskole, Aarhus

meget specialiserede og har en høj normering, og derfor er vi også dyrere end mange andre tilbud. Så det er vigtigt, at kommunerne kan se dokumentation på, at vi med vores faglighed virkelig rykker borgerne.

Hvordan bruger du din faglighed?

Jeg bruger min socialpædagogiske faglighed til at kvalificere de indsatser, vi laver. Vi arbejder med nogle ret komplekse problematikker som selvskade, isolation og depression, hvor jeg i det daglige er sparringspartner for de andre socialpædagoger. Derudover er jeg sammen med en kollega ved at tage en master i trivsel og ressourcpsykologi på universitetet i Aarhus, hvor vi bl.a. lærer om empowerment og selvbestemmelsesteori. Det har vi holdt en temadag om for personalet, og jeg kan allerede se, at nogle af mine kolleger er begyndt at arbejde mere bevidst med det.

Hvad med din journalistiske faglighed?

Min journalistiske faglighed bruger jeg i det skriftlige arbejde – fx når vi laver observationer. De behøver ikke at være lange, men skal hellere være korte og præcise. Her er jeg også sparringspartner for mine kolleger og hjælper dem med at sætte ord på deres faglighed. Når vi har et fælles fagligt sprog for det, vi gør, får vi også en større bevidsthed om den faglighed, der ligger bag. Og når vi samarbejder med kommunen og psykiatrien, bliver vores socialpædagogiske faglighed vægtet højere, når de kan se, at den ikke er baseret på synsninger, men på teori og faglige begreber. ×

Journalist

Peter Broo Sørensen er oprindeligt uddannet journalist, men efter forskellige vikarjob fik han øjnene op for socialpædagogikken. Nu arbejder han som faglig koordinator, hvor han bruger sin baggrund som journalist i dokumentationsarbejdet.

Socialpædagog

Job- og
karriererådgivningen
tilbyder gode råd og
sparring til dig, der overvejer
at skifte spor.
Ring mandag kl. 14 til 17 på
7248 6060
eller bestil tid til
en samtale på
Mit SL

vendepunkt

Faglig støtte

– Det handler om at gribe den hånd, der bliver rakt ud, siger Vicky Wrang Thomsen (tv.) og Linda Simonsen om deres arbejde i socialpsykiatrien.

FEDT AT VÆRE VIDNE TIL ET MENNESKE, DER UDVIKLER SIG SÅ MEGET

Med én særlig tilgang fik vi en kvinde til at gå fra angst og isolation til at leve et selvstændigt voksenliv, fortæller de to socialpædagoger **Vicky og Linda** fra socialpsykiatrien i Sønderborg

– **D**ET KAN GODT VÆRE, at jeg ikke er den bedste på holdet, men de vil gerne have mig med, siger Anna med et stort smil og ser på socialpædagog Vicky Wrang Thomsen.

Sammen har de to gået utallige ture langs havnen i Sønderborg. Både på svære dage, hvor angsten for at være alene har trukket hende ned. Og på de gode, hvor strukturskemaet og netværket har været med til at trække hende op.

Men i dag er ganske særlig. For Anna fortæller, at hun på egen hånd skal rejse til England med sit fodboldhold.

– Det var fedt at mærke hendes glæde. Der er sket en kæmpe forandring – fra at hun slet ikke kunne være alene til to år senere at bo selv, have meningsfuldt indhold i sit liv og komme i gang med en videregående uddannelse, siger Vicky Wrang Thomsen.

Hun og kollegaen Linda Simonsen Lund arbejder begge i socialpsykiatrien i Sønderborg Kommune ud fra konceptet Straksforløb: Når en borger henvender sig for at få socialpædagogisk støtte, sætter straks-teamet ind inden for ti dage.

– Vi spørger ind til borgerens håb og drømme. Og vi prøver af, hvad der virker, og hvad der ikke virker – uden at skulle vente på udredninger og handleplaner. Anna havde en skizofreni-diagnose, var angst og ude af stand til at være alene. Hun ville gerne leve et selvstændigt liv med en indholdsrig hverdag og være til gavn for andre mennesker, fortæller Linda Simonsen Lund, der havde den første kontakt med Anna. ×

Læs den fulde historie om Linda og Vickys arbejde på sl.dk/fagogviden